

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan, izvemši ponedeljke in dneve po praznikih, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za celo leto 16 gl., za pol leta 8 gl., za četrt leta 4 gl. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za celo leto 13 gl., za četrt leta 3 gl. 30 kr., za en mesec 1 gl. 10 kr. Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. za mesec, 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša. — Za gospode učitelje na ljudskih šolah in za dijake velja znižana cena in sicer: Za Ljubljano za četrt leta 2 gl. 50 kr., po pošti prejemati za četrt leta 3 gold. — Za oznanila se plačuje od četiristopne petit-vrste 6 kr., če se oznanilo enkrat tiska, 5 kr., če se dvakrat, in 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo je v Ljubljani v Franc Kolmanovej hiši „gledališka stolba“. — Pravništvo, na katero naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne stvari, je v „Narodnej tiskarni“ v Kolmanovej hiši.

Iz državnega zbora.

Z Dunaja, 3. decembra.

Škandale delati, to je zdaj parola nekdanj tako mogočne liberalne stranke, škandale na ulicah in v parlamentu! Zares globoko padla je stranka, v katere imenu sme z nesramnostjo semitskega plemena psovati vlado in večino napihneni jud Jaques, v katere imenu sme krščeni jud Menger kakor besen divjati in malo čislani Russ (žalibože potomec slovenskih kmetov) surovo razžaliti celo nasprotno stranko! Ti ljudje vedno kričé, da se sodnijska avtoriteta ne sme spodkopavati in zdaj sramoté sodnike, da so le orožje v vladnih rokah. Nij čuda, da se je vnela kri sicer mirnemu in lahko rečemo, navadno prepohlevnemu justičnemu ministru dr. Pražaku in da je energično odbil grda sumničenja avstrijskih sodnikov in to priliko uporabil, da je dal jedno po nosu nemško-pemskim poslancem, kakor so jo zaslužili.

Kako je sklela in zbolela ministrova beseda Russa in njegove tovariše, se je pokazalo, ko so zahtevali sklicujoči se na neki paragraf pravnega reda, da se naj iz oddelkov voli poseben odsek, ki bo poročal v zboru o razžaljenih (?) besedah g. ministra in nasvetoval, da ministru graja izreče. No, državni zbor v svojej večini tega ne bode storil, kajti na take nesramnosti, kakeršne si pod plaščem imunitete upajo v zboru iz sebe bljevati Jaquesi in Mengerji, bi se prilegla še hujša replika, nego Pražakova. Besnost, katera je zdaj liberalce obsedla, jim je res možjane zmešala ter je najboljši dokaz njihovega obupa. Stranka, ki hoče priti do vladnega krmila, ne sme se obnašati, kakor poulični pobalinje. (Glej den. telegram.)

„Počil je prvi strel,“ je emfatično vzkliknil judovski „N. W. Tagblatt“, ko je Neuwirth svojo interpelacijo zaradi „Länderbanke“ sprožil proti vladi. Grof Taaffe nij dolgo čakal z odgovorom in sme se reči, da je nasprotnike tako sunil ob tla, da mej celim njegovim odgovorom nij bilo slišati nobenega ohoklica od nasprotne strani. Na mestu debate pa, katera se v tcih slučajih navadno zahteva, je Herbst predlagal volitev posebnega odseka v pretres vladnega odgovora. No, večina te ljubavi g. Herbstu ne bode storila, ampak se precej spuščala v debato in brez usmiljenja odkrila sleparstva v „Gründerepoche“. Tukajšnji borzijanci so na Neuwirtha baje hudo razkačeni, zakaj da je svojo interpelacijo stavil, tem bolj, ker je moral vedeti, da so se take olajšave, kakor zdaj „Länderbanki“ pod Auerpergom dovolile mnogim bankam, katere je tudi grof Taaffe naštel v svojem odgovoru. Prvi strel je samo s smodnikom bil slabo nabasan in za njim drugega nij ostalo, ko smrad in sramota za strelice.

Kaj jednacega se utegne zgoditi tudi našemu višenjskemu baronu ali prav za prav tistim, ki so skrpali interpelacijo zarači slovenskega jezika pri sodnijah in svoje vprašanje utemeljili z neresnicami (večstoletno nemško uradovanje na Kranjskem), zvižacami in neznanjem postave. Še celo nemški juristi se čudijo, da je mogel Rechbauer podpisati tako nezmislino in bedasto interpelacijo.

Z Dunaja, 4. decembra.

Volitev iz odsekov za odbor, ki ima pretresavati Russov predlog, se je denes vršila. Vsi poslanci so namreč precej pri vstopu v devet oddelkov, vsak po 39 udov, izžrebani. Vsak oddelek voli jednega v odbor. V štirih

so bili izvoljeni liberalci, ker imajo v njih večino, v petih avtonomisti, a v 7. oddelku še le po 3 kratnej volitvi. Slučajno je v tem oddelku le mal razloček mej glasovi in ker je od naše stranke manjkalo treh poslancev, mej temi tudi jednega slovenskega, prišlo je do ožje volitve, pri kateri je bil izvoljen g. knez A. Liechtenstein z 19 glasovi proti 17, ki so se za dr. Magga glasovali.

† Dr. Jan. vitez Bleiweis-Trsteniški.

V Ljubljani 6. decembra.

K popisu spreveda dodajemo še nekatere opazke.

Tudi radovljiški rodoljubi položili so svoj venec na rakev, isto tako tudi kmetijska podružnica v Novem mestu, katero je pri sprevedu zastopala deputacija, sestavljena iz gospodov dr. Poznika, Vrtačiča, Žure, Rozmana Barbo in Breznina.

Pri pogrebu udeleževalo se je tudi bralno društvo „Sloga“ iz Šent Vida nad Vipavo, kakor tudi Šentvidska občina po svojem županu. Vinorejsko in sadjerejsko šolo na Slapu zastopal je vodja Dolenec.

Dalje so došli naslednji brzojavi:

I. Čitalnici ljubljanskej:

Iz Prage: Najglobokejše sočutje izrazuje Slovincem o izgubi plemenitega voditelja njihovega. Emilijan Škramlík, župan.

Iz Karlovca: Poglavarstvo in zastopništvo svobodnega in kraljevskega mesta Karlovca izrazuje visoko cenjenej rodbini in bratovskemu narodu slovenskemu o izgubi slavnega in neumrlega moža Janeza Bleiweisa svoje sožaljenje in kliče: slava Janezu Bleiweisu!

Načelnik: Janko Stanzer.

Listek.

Lov na tigra.

Rusko spisal A. Maksimov.

I.

Zasada*) na drevji.

Mirno sedeli smo v majhnem, prijetnem kabinetu Ivana Trofimoviča Suhova, blagajnika jednega Sibirskih bataljonov, pili čaj in se resno pomenkovali o ravnokar s poslednjo pošto prejetih novicah. Vsak izmed nas izražal je svoje mnenje in kombinacije o raznih dogodbah, dogodivših se v Evropi pred dobrimi štirimi meseci, o katerih smo pa mi še le včeraj zvedeli iz „poslednjih“ nam došlih listov in časopisov.

Delili smo Evropo, delali državne preobrate, imenovali ministre. Pozabili smo ne-

*) hinterhalt.

kako popolnoma, da sedimo pri blagem Ivanu Trofimoviču, da besedujemo o faktih, izvršivših se pred štirimi meseci, o ljudeh, uže morebiti davno stopivših s političnega, a morebiti še celo z življenjskega odra. Pozabili smo, da se od „posvečene Evrope“ nahajamo oddaljeni celih 10.000 vrst, na najbolj oddaljenem kraju, obširne, na pol nepoznane Azije! No čas mineval nam je veselo, nezapazno; posebno dosti govoril je naš dobrodušni Ivan Trofimovič, sovražec do smrti Angleže radi njihovega kavarstva in intrig.

Najedenkrat, sredi najbolj oživiljenega političnega razgovora, odprô se duri in v sobo plane v nekakej razdraženosti visok možak, nadzornik tamošnje bolnišnice.

— Gospoda, tiger zadavil mi je ravnokar dva najboljša konja! zakričal je na ves glas...

— Fu, kako ste me ustrašili, Peter Pe-

trovič, dejal je počasi Ivan Trofimovič, otira-joč s čela hipoma izstopivši hladni pot.

— Česa ste se pa ustrašili? vprašal je oni.

— Kako naj bi se človek ne prestrašil, Peter Petrovič, zagodrnjal je Sukov z očitanjem. Mi tu tako mirno sedimo za samovarom, a vi hipoma zakričite: „tiger, tiger“!!

— Umirite se, ljubi Ivan Trofimovič, dejal je veselo nadzornik, — tiger je dleč: on zadavil je naša konja dve vrsti od mesta... Jaz predlagam, gospoda, obrnil se je k nam, napraviti razbojniku nočoj krepko zasado: kakor vselej, pride gotovo tudi denes žret zadavljena konja... Kdo je z menoj, gospoda?

— Odpravimo se rajši vsi vkupaj, celo društvo, menil je beloobrvi činovnik, popravlja se na sebi obleko, in postavlja se po vojaško, kakor na boj.

Iz Prage: Globoko ganen po sporočilu o smrti dr. Janeza Bleiweisa žaluje česki klub praški z vsem bratovskim narodom slovenskim pri grobu moža, ki si je pridobil za narod svoj neginečih zaslug kot priznani in sloveči voditelj njegov in kot neustrašljivi borilec za njegove pravice. Večna mu bodi čast in večen spomin!

Domači odbor českega kluba.

Fischer, starosta.

Iz Prage: Sprejmite od kluba svobodomiselnje narodne stranke izraz najiskrenejšega sočutja o smrti velicega bojnika za pravice bratovskega naroda slovenskega in slovanske stvar v obče.

Dr. Kučera, starosta.

Iz Prage: Bolestno nas je ganilo sporočilo o smrti vašega narodnega in političnega voditelja Janeza Bleiweisa, čegar spomin bo obstal, dokler ne otrpnejo vsa slovanska srca.

Uredništvo „Pokroka“.

Iz Prage: Žalujemo z vami vred o izgubi velikega Slovana dr. Bleiweisa.

Akademično društvo

„Slavija“.

Iz Plzni: Žalujemo nad veliko izgubo, katera je zadela pobratimski nam narod slovenski vsled smrti pivega svojega domoljuba in voditelja dr. Bleiweisa. Slava spominu in pokoj pepelu njegovemu.

Društvo prijateljev znanosti in literature česke v Plzni.

František Schwarz.

Iz Karlovca: Smrt očeta bratov Slovencev jako nas je razžalostila. O izgubi tako slavnega moža in iskrenega hrvatskega prijatelja izrazuje karlovško gasilno društvo svoje globoko sočutje in bolestno sožaljenje bratom Slovincem. Večna slava in spomin dr. Janezu Bleiweisu!

Roksandić, kapetan.

Z Dunaja: Slovanska Beseda priobčuje slavnej čitalnici in Matici Slovenskej vsled prežalostne novice o smrti velezaslužnega gospoda dr. Bleiweisa viteza Trsteniškega, pravega očeta svojemu narodu, svoje najmilejše sočutje.

Slovanska Beseda.

Iz Karlovca: Smrt dr. Janeza Bleiweisa je tudi naša žalost. O izgubi slavnega rodoljuba izrazujemo bratom Slovincem iskreno sočutje in sožaljenje. Slava Bleiweisu!

„Narodna čitalnica“.

Iz Karlovca: Večna slava očetu Slovencev dr. Janezu Bleiweisu. Pevsko društvo „Zora“ izrazuje bratom Slovincem iskreno sočutje in globoko sožaljenje o tolikej izgubi.

„Zora“.

Iz Bakra: Smrt očeta je težak udarec za njegovo rodbino; smrt očeta narodovega pa je še težji udarec za narod. Doznava joč za ta težki udarec, ki je zadel slovenski narod, velimo: slava Bleiweisu in Bog potolaži brate Slovence.

Bakarski Hrvatje.

Iz Kraljevega Gradca: Čuteč z vami pretežno izgubo, katera je zadela narod slovenski vsled smrti plemenitega in velezaslužnega domoljuba, izrazujemo vam in vsem bratom Slovincem najiskrenejše sočutje. Večen bodi spomin zaslugam umrlega; narod slovenski pa naj zadobi iz domoljubnih krogov svetovalca, voditelja in očeta Bleiweisu jednacega.

Členi obrtniškega bralnega društva v Kraljevem Gradcu.

Iz Telča na Českem: Bolestno je občutil vsak Čehoslovčan rano, katero je narodu slovenskemu zasadila neizprosljiva Morana, vzemši mu junaškega voditelja in domoljuba, dr. Janeza Bleiweisa. Negineča slava spominu njegovemu! Srčen „Na zdar!“ svetim prizadevanjem naroda slovenskega!

Členi občanske besede.

Iz Maribora: Blagovolite naznaniti dotičnemu odboru k sprevedu dve deputaciji iz Maribora, in sicer jedno štajerskih slovenskih poslancev in drugo čitalnično.

Predsednik čitalnični:

Ullrich.

II. Matici Slovenskej:

Iz Zagreba: Nenadomestljiva izguba velikega slovenskega rodoljuba Janeza Bleiweisa silno je pretresla naš zbor, vsled česar izjavlja slovenskemu narodu svoje najglobokejše sočutje. Naj živi na veke spomin slavnega ranjkega; njegov duh pa naj bodri in krepi tudi nadalje slovenski narod v njegovej borbi in njegovem napredku! Hrvatski pedagoško-književni zbor.

Iz Zagreba: Zavoljo težke izgube tudi našega častnega člana izrazujemo vam svoje najiskrenejše sočutje. Ker mi nij mogoče samemu priti k pogrebu druga in prijatelja, naznanjam, da se ga bosta v imenu „Matice Hrvatske“ udeležila podpredsednik Lopašić in tajnik Kostrenčić.

„Matica Hrvatska“.

Kukuljević, predsednik.

III. „Sokolu“:

Iz Prage: Globoko sočutje nad izgubo plemenitega in slavnega dr. Bleiweisa izvolite sprejeti za narod svoj od

„Sokola“ pražkega.

Dr. Černý, starosta.

IV. Gospodu Petru Grasselliju:

Iz Gorice: Primorec ob tvojej gomili britko žaluje jednako Kranjcu, Štajercu, Ko-rošču. Slovence si prerodil in do konca boril se za Slovenijo. V nadaljnjem boji za isto Slovenijo ostani naslednikom vzor! Ta želja bodi nam prisega in prvi spomenik, ki ti ga takoj naj postavi narod slovenski.

„Soča“.

Iz Gorice: Žalostni, a ne potrti obsto-pamo v duhu častitljivo nam rekev tvojo, narodov oče! To nam dviga pogum, da slavno tvoje ime združuje še v smrti, kakor je združevalo v življenji, vse Slovence v bratovsko zvezo. Na tvojej gomili naj se utemelji stalna sprava, narodna jedinstvo! Večen ti spomin!

Goriški rodoljubi.

Vsi slovenski listi izšli so črno obrobljeni o smrti Bleiweisovej in prinesli so bolj ali manj obširen životopis, poudarjaje pokojnega zasluge za narod slovenski in izrekaje željo, da bi po njega nastopljenej poti dalje stopali narodni boritelji.

Hrvatski „Pozor“ od 30. m. m. je bil črno obrobljen in prinesel je na celej prvej strani obširen životopis dr. Bleiweisa, končujoč ta spis: „Slovenski narod izgubi zbilja ono svetlo, u koje je više decenija držao uprte oči. Hrvatski narod izgubi jednoga velikoga prijatelja u Sloveniji. Ali nadajmo se, da će genij „očeta“ slovenskoga naroda nad njim i nadalje bditi; da sveze, koje su njegove ruke zasnovale, nitko više razkinuti neće. Ovom nadom tiešimo danas i sebe i srodnike onkraj Sutle, kličući: Slava otcu slovenskoga naroda, neumrlomu Janezu Bleiweisu!!!“

Češki „Pokrok“ od 1. t. m. prinaša jako obširen životopis slavnega našega rojaka na prvej strani in tudi krajši spis v podlistku v ravno istem listu. Obširni ta životopis pa se končuje s temi besedami: „My stojíce nad jeho rakví sdílíme soustrast s bratrským nám národem slovinským, ale nekvílíme, nebot' Bleiweis žije a bude žiti ve svých skutečích blahodějných, za něžto jest jemu úctou povinováno všechno Slovanstvo; Slovinci pak, kteřížto se honosí takýmto „otcem“, budou zajisté toho pamětlivi, aby byli trvale účastni i jeho požehnaní.“

Jako obširno biografijo prinašata dunajska „Tribüne“ in praška „Politik“ in slednja končuje to biografijo z besedami: „Da-si je zatisnilo se oko slovenskega naroda voditelja, predno je gledalo obljubljenno deželo političnega osvobojenja svojega naroda iz tujega strankarskega vladarstva, setev, katero je marljivo sejal, s

— Pojdimos! dejal je odobravaje debeli pismovodja z odločnostjo v pogledu.

— No, in vi? obrnil se je k meni nadzornik.

Rad pogledal bi na tigra, opazil sem jaz, trudeč se, da bi ostal miren.

— No, izvrstno, društvo je sestavljeno, dejal je veselo Peter Petrovič, a zdaj imamo samo še našega dragega Ivana Trofimoviča.

— Bog me obvaruj, z vašim tigrom bojevat se! Česa si še ne izmislite! rekel je preplašeno Suhov.

— A ne bojte se, Ivan Trofimovič, segel mu je v besedo pismovodja, splezali bomo na drevje, in od tamkaj streljali bomo s krog-lami po tigru.

— Kaj pa, če tiger skoči na drevo?

— Kaj še, Ivan Trofimovič, tigri ne la-zijo na drevje, jel je pomirjati Suhova pismo-vodja. Tovaršiji odpovedati se ne bilo bi lepo;

s seboj vzamemo vodke in še kaj prigrizka in prebili bomo noč tako, da boste drugi pot sami prosili . . .

Ali ste vi že kedaj šli na tigra, ki se tako široko ustite? vprašal je najedenkrat Suhov.

— Ne . . .

— No lejte — si! jaz — ne, vi — ne, ostali ne . . .

In s tako vojsko hočete na tigra: prav tega še manjka, da koga raztrga.

— Pomagali bomo drug drugemu, ne bojte se, dejal je debeli pismovodja prepriče-valno. Pojdite in basta: vidite — vsi gredo.

— Pojdite, pojdite! jeli smo še mi pri-govarjati Suhova. Dolgo upiral se je naš Ivan Trofimovič, a nazadnje jel se je udajati.

— Nu pojdem, ker uže nij drugače, no samo s pogojem.

— S kakim?

— Jaz vzamem s seboj svojega Senka, strežnika.

— To ste si jo pa izmislili . . . Čemu?

— Jaz dal mu bodem puško, in on me bode, če bode treba, branil in varoval . . . Jaz čutim, gospoda, obstal je odkritosrčno Su-hov, da kakor hitro zagledam tigra, vrag vedi, sam ne bodem znal, kaj se godi z menoj . . . Nu in Senka jel bode tedaj streljati nanj, a brez Senke jaz ne grem nikakor, končal je odločno Ivan Trofimovič.

— Nu, dobro, vzemite svojega Senko, pritrdil mu je nadzornik, samo dovolite, da nam on ponese torbico s hrano . . . Tako, gospoda je skleneno: maščevati se hočemo razbojniku. Kraj zbiranja je pri Ivanu Trofi-moviči . . . Zdaj je štiri, ob sedmih moramo biti na mestu, tu zberemo se, oboroženi, ob šestih.

(Dalje prih.)

„Was dem Mann das Leben
Nur halb ertheilt, soll ganz die Nachwelt geben“.

— (Požigalec) posestva g. J. Matevžeta na ljubljanskem močvirju, 16 let stari Anton Feichtinger, kateri je letošnjo jesen ušel iz posilne delavnice ljubljanske, bil je tožen zaradi hudodelstva požiganja. Mladi hudo-delec, rodom Solnogradec, klatil se je po ljubljanski okolici, a nij se mogel preživiti, kajti kmetje so mladega postopača podili iz

hiš. Potem je zažgal pri Matevžetu. Dejanja nij požigalec čisto nič tajil in bil je obsojen zaradi tega hudodelstva na šest let težke ječe.

— („Pod oknom“) imenuje se ilustracija znane Preširnovi pesni, katero je narisal česki slikar Jan Prouška, a objavil praški „Svetožor“ v svojem 44. listu od 28. oktobra t. l. Isti list prinaša tudi krasen prevod Preširnovi pesni od Jos. Penizka. Isto ilustracijo prinaša tudi zagrebškega „Vienca“ 47. številka.

— (Iz Zagreba) se piše „Ljubljanskemu Zvonu“: Prof. Armin Pavič piše za Ersch Gruberjevo enciklopedijo obširno razpravo „Vuk St. Karagić“. — Dr. J. pl. Bojničič, uradnik narodnega muzeja v Zagrebu, jel bode ob novem letu izdajati „Südslavische Revue“, v kateri se bodo razpravljali v nemškem jeziku pojavi novejših hrvatske, srbske, slovenske in bolgarske literature. Takoj v prvih listih izide razprava o slovenskem pesniku X—u, katero je spisal v Zagrebu živeč Slovenec. — Milivoj Šrepec dovršil je prevod Jurčičevega „Tugomera“ ter ga v kratkem izda. —

— (V Belem gradu) osnovalo se je „društvo za podpomaganje srpske književnosti“. Predsednik društvu je bivši srbski minister Alimpije Vasiljević. Opozicija sedanje srbske vlade osnovala je to društvo, v katerega odboru sedi sedem bivših Rističevih ministrov, a v kontrolnem odboru sedi sam Ristić. Število članov je doslej 101, a vplačanih je 489 delnic po 12 dinarov (frankov.)

— (Ljubavi cvieće) zove se lepa zbirka lirskih pesnij, katere izdaje pri Pretnerji v Dubrovniku izvrstni srbski pesnik Jovo Sundečić, protoprezbiter, bivši profesor pravoslavne bogoslovja v Zadru in tajnik črnogorskega kneza Nikice, sedaj umirovljeni zasobnik v Kotoru. Sundečić je dobro poznan po svojih pesniških proizvodih, kakor na pr. „Niz bisera“, „Krvava košulja“, „Petrov dan na Cetinju“, in Chiudina je prevel mnogo njegovih pesnij na italijanski jezik. Sundečić piše krasen jezik in zavija svoje nežne, rahločuteče misli v popolnoma dovršene pesniške oblike. Če ravno uže star na telesu, čil je še vedno na duhu, ter zлага še vedno marljivo lirske in prigodne pesni, katere prinaša redno dubrovniški „Slovinac“. Ta novejša zbirka Sundečićeva bodi toplo priporočena vsem Slovencem, ki se zanimajo za moderno pesništvo jugoslovansko.

— (Javna zahvala.) Ker se je z letošnjim šolskim letom na tukajšnji šoli vpe-ljalo novo „Tretje berilo“, manjkalo je več revnim šolarjem te knjige. Denarjev niso mogli dobiti, da bi si jo kupili. V tej zadregi in sili prišla je slavna c. kr. založba šolskih knjig na Dunaji na pomoč. Poslala je deset komadov beril tukajšnjim revnim učencem v podporo. Za ta blagodušni dar se podpisani v imenu svojih revnih učencev najtopleje zahvaljuje. Dnje 3. decembra 1881. F. P. Jeglič, učitelj.

Telegram „Slovenskemu Narodu“.

Dunaj 6. decembra. Razprava o nasvetu, naj bi se dr. Pražaku izrekla graja zavoljo znanega izreka proti Russu, izpala je jako nepovoljno za levičarje, ker jim je Kronawetter v zbadljivih besedah očital korupcije, vršeče se za njihovega vladarstva. Ko sta govorila Kopp

in Hohenwart sprejel se je nasvet večine s 161 glasovi proti 113, da se ne izreče graja dr. Pražaku, ker nij prav nikakega povoda k takej graji. Z večino so glasovali Fürnkranz, Kronawetter in Schönerer. Dr. Vošnjak je interpeliral načelnika železniškega odseka, kako da ne pride na dnevni red peticija o železnici Celje-Dravobor. Načelnik baron Gödel je odgovoril, da se bode to v kratkem zgodilo.

Občni zbor c. kr. kranjske kmet. družbe.

(Konec.)

G. Ogulin utemeljuje svoj predlog zaradi ustanove kmetijske šole ali vsaj učnega vinograda za dolenjsko stran. Govornik misli, da bi zadostilo za kmetijsko šolo posestvo v obsegu 20 do 30 oral, in da nij treba za to tako velikega posestva, kakor je bilo nekdanj.

Predsednik baron Wurzbach pravi, da centralni odbor kmetijske družbe uže pet let prosi deželni odbor za napravo kmetijske šole brez uspeha. Gospodje pravijo, da kaj malostnega ne marajo ustvariti, za večjo ustanovo pa da manjka novcev.

Predlog g. Ogulina izroči se centralnemu odseku kmetijske družbe. G. Ogulin nadalje nasvetuje, da naj bi se prosilo pri kmetijskem ministerstvu 100 gld. podpore, da ide kak vinorejec v vinsko razstavo v Bolcan (Botzen). Predlog se izroči centralnemu odseku, da o njem sklepa.

Gosp. Ogulin poroča o bivšji razstavi v Novem mestu in toži, da so jo nekateri veliki posestniki smatrali kot narodno demonstracijo (klici: Čujte! Čujte!) in da zategadelj nijso hoteli poslati svojih pridelkov v njo. G. Ogulin pravi, da je bilo tako postopanje od strani „velikih“ posestnikov stvari nasproti popolnem nepotrebno, kajti razstava se je le v prospeh kmetijstva osnovala.

Predsednik baron Wurzbach izjavi gosp. Ogulinu zahvalo za njegov trud, katerega je imel z zastavo. (Odobrovanje). G. Ogulin nasvetuje, naj bi se podpirala namerava novo-meške kmetijske podružnice, da se kolikor mogoče nasadi bek (vrbovja).

G. vodja Dolenec pravi, da je težko navduševati dolenjskega kmeta, če ima vino v sodu in žerjavico v peči. Dolenjci ne znajo tedaj niti vporabljeni bek za vezanje trt, kar bi bilo jako zelo potrebno. Tudi dolenski učenci v deželni vinorejski šoli na Slapu ne hote ničesa o tem vedeti, da bi beko saazili in pospeševali.

G. Murnik pozdravlja predlog g. Ogulina z velikim veseljem. Ministerstvo za kupčijo obrnilo se je uže v tej zadevi na kupčijsko zbornico, naj bi se ljudstvo vrboreje in pletenja poprijelo, kajti s tem bi se pospeševala hišna obrt. Centralni odbor bode tedaj to prošnjo z velikim veseljem podpiral. Predlog g. Ogulina se potem sprejme.

G. Murnik poroča o prošnji kmetijske podružnice Metliške, da naj bi se kmetijska družba potegnila za dolenjsko železnico. Predlog se jednoglasno sprejme.

G. Lapajne nasvetuje, naj deluje kmetijska podružnica na to, da se osnujejo kmetijske okrajne posojilnice po legislativnem potu, kakor se je to zgodilo na Českem, po sklepu deželnega zbora. Zbor sklone, da naj se v tej zadevi centralni odbor obrne do zemljiščne kulturenega sveta za Česko in da naj potem v občnem zboru stavi svoje nasvete.

Potem sklone predsednik baron Wurzbach sejo ob 7. uri.

Tuji:

6. decembra:

Pri Slonu: Žura iz Novega mesta. — Jeglič iz Goriče.
Pri Maliči: Berner z Dunaja. — Prinz iz Snežnika. — Ilme iz Hrastnika.

Dunajska borza 6. decembra.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Enotni drž. dolg v bankovcih	77 gld.	40	kr.
Enotni drž. dolg v srebru	78	25	„
Zlata renta	93	95	„
1860 drž. posojilo	133	50	„
Akcije narodne banke	838	„	„
Kreditne akcije	367	40	„
London	118	75	„
Srebro	„	„	„
Napol.	3	40 1/2	„
C. kr. cekini	5	57	„
Državne ma ke	58	05	„

Lastnik neke večje fabrike išče posojila

6000 gld.,

katero bi se precej zavarovalo in uknjižilo na njegovo posestvo in sicer na 1. mesto, in od katerega bi dal 6% pogojema tudi 7% obresti. Natančneje se izve v „Narodni tiskarni“.

Št. 6839.

(684—2)

Razpis.

V deželni prisilnej delavnici v Ljubljani je izpraznjena služba paznika II. razreda z letno plačo 300 gld., 1 1/2 funta kruha na dan, s službeno obleko in stanovanjem v delavnici.

Prošniki za to službo morajo znati brati in pisati.

Prošnje z dokazi o starosti prosilcev, o njihovem stanu, o neomadeževanem življenji, o trdnem zdravju in krepkej postavi in da so slovenskega, nemškega in laškega jezika zmožni, potem s pristavkom, ali so z uradniki ali služabniki prisilne delavnice v rodu ali svaštvu, naj se izročé, in sicer, ako je mogoče, osobno

do 24. decembra 1881

opravništvu deželne prisilne delavnice.

Ako se oglašé prosilci, ki znajo kako rokodelstvo, katero se v prisilnej delavnici opravlja, in ako dokažejo tudi druge zahtevane lastnosti, imajo prednost pred vsemi drugimi.

Od deželnega odbora kranjskega,

v Ljubljani, dne 26. novembra 1881.

Umetne (595—13)

zobe in zobovja

postavlja po najnovejšem ameriškem sistemu v **zlatu, vulkanitu ali celulojdu** brez bolečin. **Plombira z zlatom** itd.

Zobne operacije izvršuje popolnem brez bolečin

s prijetnim mamilom

zobni zdravnik A. Paichel,

poleg Hradskega mostu, v I. nadstropji.

Po pošti

se pošilja v zavitkih po 4 3/4 kilo na vse kraje po spodaj naznanjenem kupu, vsega prosto, vozarina in carina je plačana, tako da kupec dobi blago brez troškov.

KAVA-

Rio	1 kilo gld. 1.—
„ boljša	„ „ 1.20
Santos	„ „ 1.26
„ pol fina	„ „ 1.30
„ najfinejša	„ „ 1.34
St. Domingo	„ „ 1.40
Ceylon native	„ „ 1.40
Jaya naturel	„ „ 1.40
Menado najboljša	„ „ 1.42
Portorico	„ „ 1.44
Ceylon fina, debela zrna	„ „ 1.60
Cuba	„ „ 1.68
Ceylon Perl	„ „ 1.85
Moka arab.	„ „ 1.64

Tudi vse vrste **riža** in **laškega olja** in vse drugo **kolonijalno blago** razpošilja se zelo ceno.

Ignacij Turk v Trstu,

(674—4)

via Barriera vecchia št. 14.

Lastnina in tisk „Narodne tiskarne“.